

प्रवास

तुझं आणि माझं
माळरानात भटकणं
हातात हात न घेता
फक्त एकत्र चालणं. |
हुळहुळणाऱ्या पातीचा
स्पर्श कोमल दोघांना
तुझ्या संथ श्वासांचा
छंद माझ्या पावलांना. |
दूर दूर वाटेवरती
प्रकाश कळ्या शिंपलेल्या
तुझ्या माझ्या मौनावरती
खळाळून हसलेल्या. |
हसुनी घातला मधेच खोडा
खट्याळ अल्लड वेडा ओढा
सहजचि आला हात तुझा अन
नकळत पडला मनास वेढा. |
मावळतीचे दीप बिलोरी
एकमेकांना हळू खुणावी
आधाराची एकच वेलट
दोघांनाही कशी पुरावी?. |
ओलांडले क्षणात नाते
उंच उडाला लज्जा पक्षी
लपवलेली तरी ही उमटली
सावल्यांची थरथर नक्षी. |
गुंफलेल्या हाती तुटती
वेल रानीची तरुण कोवळी

ती हि गुंतून पडली पायी
ओल्या बुजल्या मिठीत जवळी।
आवरेना, सावरताना
पुन्हा एकदा पाय घसरला
अदृश्य निसरड्या वाटेवरती
एकांताचा प्रवास अपुला ।

-----संध्या रानडे